

31
IOANNIS ADOLPHI
WEDELII

FACVLTATIS MEDICAE

H. T.

DE C A N I

PROEPTICON INAVGVRALE

DE

MACHINA PRO DIRI-
GENDIS TVBIS ASTRONO-
MICIS EMENDATA IV.

I E N A E

LITTERIS IO. FRIDERICI RITTERI.

I. N. I.

EMendatiorem nuper exhibuimus machinam, quæ tubis dirigendis inseruit; iam aliam addere licet, quæ simplicior magis videtur, eundem tamen usum præstat.

In hac canalis ligneus *Y Z* *fig. 1.* eodem modo se habet, ac in præcedentibus, nisi quod prope *m* loco insculptæ cavitatis (*E* *fig. 2. progr. II.*) hic foramen rotundum, per transuersum penetrans, vt hic *fig. 4.* in extremitate dextra prope *Y* indigitatum est, adsit, eius magnitudinis, vt partem cylindricam ferri *fig. 5. m o* commode recipiat. Notandum etiam, canalis huius decentem longitudinem, ob spatium deficiens, hic non esse designatam, cum pars eius vltra ferrum, cui polyspastum *X* *fig. 1.* annexum est, æqualis esse deberet parti dimidiæ reliquæ partis *l f*.

Porro fiat ferrum *fig. 5.* delineatum, cuius pars *m o* cylindrica sit, diametri $\frac{1}{2}$ digiti, longitudinis autem eiusmodi, vt formini *m* *fig. 1.* immissa sub exitu aliquam extremitatis partem prominentem habeat, cui orbiculus perforatus *n* *fig. 5.* aptetur, qui firmari ita potest, vt illa, axis instar, circumagi in foramine, non autem extrahi, queat. Pars autem *m l* *fig. 5.* quadrangularis sit, vnum digitum crassa, & tres digitos longa. In huius extremo *p* perpendiculariter promineat pars cylindrica *p q*, diametri $\frac{1}{2}$ digiti, & longitudinis $2\frac{1}{2}$ digitorum.

Deinde asserculus ex ligno firmiori fabricetur, *fig. 3.* seorsim, sed postica superficie hic conspicua, delineatus *s r*, cuius longitudo sit 9 digitorum, latitudo $2\frac{1}{2}$ digitorum, crassities $1\frac{1}{2}$ digiti. In huius extremitate prope *a* perforetur perpendiculariter, vt partem ferri cylindricam *p q* *fig. 5.* commode recipere queat. Iungantur huic asserculo *t* *fig. 3.* cochleæ *i l m* & *k n p*, quarum longitudo, vltra superficiem asserculi prominens, sit 3 digitorum. Cochleæ *k n p* aptetur ferrum *n o*, cuius foramen prope *n* cochleam

am libere excipiat, vt commodè hinc inde moueri possit, altera autem eius extremitate semicirculari *o*, cavitae suae, si ad cochleam *i l* inclinetur, hanc recipiat, cuius orbiculus ferreus perforatus *l*, libere ante & retro mobilis, cochleae feminae *m* admoveatur, vt hanc contingat.

Paratus ita asserculus firmari ligno B C *fig. 1.* sic debet, vt superficies interna asserculi, inter *l* & *k* *fig. 3.* intercedens, ligni B C *fig. 1.* superficiem externam contingat, & latus superius *a f* *fig. 3.* horizontalem situm habeat, ferrum autem *n o* *fig. 3.* oppositae ligni B C *fig. 1.* superficiei, mediantibus cochleis matribus *m* & *p* *fig. 3.* admoveatur, & firmiter iungatur.

Asserculus hic firmatus ligno B C *fig. 1.* conspicitur sub ST, ubi *i* & *k* capita cochlearum quadrata designant. Potest autem hoc modo situs huius asserculi, pro lubitu, vel altior vel depressior obtineri, vt spectatoris conditio postulat.

Ferramenti *fig. 5.* depicti, tam asserculo, modo descripto ST *figur. 1.* quam canali ligneo Y Z *fig. 1.* aptati, pars quadrangularis *l m* sub iisdem literis in *fig. 1.* cernitur, eiusdem autem pars cylindrica *m o* *fig. 5.* in foramine *m* canalisi lignei Y Z *fig. 1.* est abscondita, vt altera *p q* *fig. 5.* foramini asserculi ST *fig. 1.* sub *l* inserta est. Ita autem effectum est, vt canalisi Y Z altera sua extremitate Z, ob partem cylindricam seu axem *m o*, in foramine *m* hærentem, sursum & deorsum eleuari, & deprimi, pro lubitu possit; ob alteram autem partem cylindricam seu axem *p q* *fig. 5.*, in foramine asserculi ST sub *l* *fig. 1.* latitantem, in quodlibet punctum horizontale verti queat.

Ad altitudinem desideratam extremitatis canalisi lignei Z *fig. 1.* obtinendam polyspastum E X *fig. 1.* facit, cuius funiculi vltima pars super trochleam prope E descendit ad cylindrum *c*, quem ambiens iterum adscendit ad cylindrum *a*, cui circumuoluta & firmata est, adeoque circumrotatione trochlearum *b b* una cum cylindro *a* ita facta, vt funiculus circa cylindrum *a* voluatur, ille in polyspasto abbreviatur, & extremitas Z *fig. 1.* canalisi lignei eleuatur, si autem contraria circumrotatio trochlearum *b b* fiat, funiculus a cylindro *a* dimittitur, adeoque

in polyspasto elongatur, atque extremitas canalis lignei Z *fig. 1.* pondere suo descendit.

Vt autem extremitas canalis lignei Z *fig. 1.* in quacunq̃ue eleuatione persistens, ad definitum punctum horizontale verti possit, partim per situm & connexionem vnci polyspasti prope E *fig. 1.*, partim per funiculi *f e d a* applicationem obtinetur.

Situm & connexionem huius vnci prope E *fig. 1.* determinat ferrum, in altera sui extremitate annuli formam habens, ligno transuerso DE *fig. 1.* ita infixum & firmatum, vt annulus horizontalem obtineat situm, & in tantum a ligno CB sinistrorsum remotum sit, vt centrum annuli perpendiculariter super dimidiam longitudinem cylindri *a fig. 1.* reperiatur. Huic annulo vncus polyspasti E inseratur, vt sic libere & sursum vel deorsum, & horizontaliter in quamlibet plagam, verti vncus in annulo valeat.

Quoniam autem annulo dicto prope E, axis *p q* ferri *l m fig. 1.* sub *l*, asserculi ST foramini inhærens, perpendiculariter haud subiacet, extremitas canalis lignei Z semper dextrorsum versus mouebitur, donec annulus prope E, axis *p q* & canalis lignei extremitas Z, in eodem plano verticali hæreant. Igitur ob hunc situm sponte dextrorsum canalis lignei extremitas Z mouetur.

Sinistrorsum extremitas canalis lignei Z *fig. 1.* vt pro lubitu vertatur, funiculi *f e d* applicatio facit. Eum enim in finem sinistro in latere, maiore paulo distantia a loco axis, sub *l fig. 1.* hærentis, quam ab eodem *l* in canali ligneo ferrum *f* distat, terræ infigatur palus, vel alia res firma ibi constituatur, cui alligari trochlea *e* possit, cuius altitudo horizontalis eadem sit, ac axis *m o fig. 5.* in foramine *m fig. 1.* latitantis. Annexa canali ligneo, mediante vnco, funiculi extremitate prope *f*, vt dimoueri iterum facile possit, reliquus funiculus pergat per trochleam *e*, & ab hac per trochleam *d*, vnde ad axem *a* progrediatur, huic circumuoluatur, & extremitas firmetur. Si itaque circumrotatione trochleæ *b b*, axi *a* funiculus circumuoluatur, breuior sit funiculi pars ab *e* ad *f*, adeoque extremitas canalis lignei Z sinistrorsum ducitur. Contraria rotatio si fiat, funiculus elon-

gatur,

gatur, & sponte extremitas Z dextrorsum, quousque funiculi longitudo inter *e* & *f* permittit, abit, vt ex ante dictis patet, adeoque nihil restat procurandum, quam, vt horum duorum funiculorum determinata vel elongatione, vel abbreviatione, situs exactus obtineatur.

Maxime autem huic negotio apta est remora emendata, nuper prolixius descripta, qualis in dextro latere *fig. 1.* est *P b b a* & in sinistro latere *Q b b a*, decenti ratione hic applicata.

Vtraque enim mediante cochlea ferrea circa P & Q transeunte lateribus asseris LMNO *fig. 1.* firmiter connexa est, qui asser postmodum mediantibus duabus cochleis ferreis, prope *q* & *b fig. 1.* transeuntibus, iam dicendo modo, ligno F B C *fig. 1.* firmatur.

Vt hæc melius intelligi queant, asser iam commemoratus LMNO seorsim, sed auersa superficie hic apparente, *fig. 2.* delineatus est, in qua Y Z designat cochleam ferream, vtramque remoram huic connectentem; *a b e* autem & *f g b* duas cochleas ferreas ostendunt, cum ferro *g i*, & orbiculo ferreo perforato & libero *b*, quæ per omnia eodem modo se habent, vt in *figura 3.* descripta sunt; situs tantum cochlearum alius hic reperitur, qui obliquus est, vt ferrum *g i*, cochleæ *a b e* admotum, diagonalem quasi formet. His cochleis mediantibus asser L M N O ligno F B C simili fere ratione, ac de asserculo S T dictum est, firmus redditur, vel altiori, vel depressiori, loco, prout circumstantiæ postulant; *c* est axis ferreus, cui cylindrus *c. fig. 1.* applicatur, & per laminam *e fig. 2.* retinetur, ne ab axe recedat, sed circumuolui tantum possit. Cylindri huius *c fig. 1.* diameter maior paulo esse debet, quam cylindri *a, fig. 1.* ne funiculus, a cylindro *c* sursum pergens, assericulum S T *fig. 1.* contingat, & frictionem subeat. In nostra machina pro tubis sex vel vel octo pedum, quæ trochleas minores pro remora habet, longitudo asseris L M N O *fig. 1.* pedis vnus est, latitudo $4\frac{1}{2}$. digitorum, crassities $1\frac{1}{2}$. digiti. Si autem maiores trochleæ remorarum sint necessariae, longitudo huius asseris augeri etiam pro harum ratione debet. Id quoque observandum, trochleas remoræ facilius rotari, si inferiorem earum partem

manu apprehendamus, & sic vel antrorsum, vel retrorsum, gyremus, cum hoc modo frictio vna, gyrationis tempore, minuatur.

Ad rite sustinendum lignum A B C *fig. 1*, cui omnia hæc firmata sunt, in nostra machina paratum est instrumentum instar sellæ F G H I K *fig. 1*, tribus pedibus, quorum superior tantum pars hic videtur, ornatum, altitudinem perpendicularem 4. pedum habens, cuius orbis F, ex ligno firmiori factus, in centro continet prisma triangulare, K, 8 digitos longum, cavitatem similem habens, aptam, vt pars ligni cylindrica, ab A ad E, intrare queat. Hæc ne verti possit promiscue, cochlea, per latus K ad eandem penetrans, prohibere valet. Reliquum ligni huius, ab F ad E, instar parallelepipedo formatum est, cuius baseos latus duos digitos habet & in superna parte, circa E, ad angulum rectum ei iunctum est lignum DE, in iam dictum vsum.

Omnibus ita adornatis, rotatione trochlearum remorum P & Q ad quodlibet punctum desideratum dirigi extremitas canalıs lignei Z, & huic impositus tubus, valet, & in eodem situ, pro lubitu, detineri, cuius rei ratio in antecedentibus satis est proposita, & ostensa, vt hic, eam repetere, non sit opus. Altitudinem asserculi S T *fig. 1*, adeoque & ipsius tubi inspiciendi, cuiuslibet staturæ homo sibi conuenientem reddere potest facile. Laxatis enim cochleis eleuari & deprimi potest, in locum spectatori satis commodum, & ibidem iisdem recte firmari.

Minime autem necessarium est, vt omnibus iam descriptis vtamur, sed paucioribus contenti esse possumus. Sella enim F G H I K carere possumus, si lignum A B C D E *fig. 1* longum satis reddamus, & in campo terræ infigamus & firmemus, vt extremitas E satis alta permaneat, vbi & palus ♂ sine labore terræ impelli apte potest.

Si fenestræ versus eam regionem, quorsum dirigere tubum volumus, adsint, & per earum medium lignum, vt ordinarie fit, perpendiculariter transiens adsit, apertis fenestris, huic ligno tam asserculus S T, quam asser L M N O, cum iunctis suis remoris reliquisque, applicari & firmari potest eodem modo, vt in ligno A B C factum est, annulus autem, qui vncum polyspasti prope

prope *E. fig. 1.* excipit, vel in eiusdem fenestrae superiori parte, si alta satis sit, vel in fenestrâ, perpendiculariter super hanc sitâ, inferiori loco firmari potest commode, eadem conditione obferuata, vt centrum annuli medio cylindri *a* perpendiculariter respondeat. Nihil autem impedit maior paulo altitudo annuli huius; minor autem, quam decet, commoda non est. Adeoque sic ne quidem ligno *ABCDE fig. 1.* habemus opus, cum sine hoc idem præstare possimus

Hoc in casu etiam alia fenestra versus sinistram vicina, quæ longius, quam distantia *lf* ab ante dicta fenestra abest, loco pali ♂ inseruit trochleæ *e*, conuenienter applicandâ, vt ita omnia compendiosius perfici queant.

Praefari hæc placuit Dissertationi inaugurali de SCORBYTO Clarissimi artis salutaris Doctorandi

CONRADI FRIDERICI Tieszenbach

Cuius locus natalis fuit Rügenwaldia Pomeranorum, vbi die XXIX. Septembr. MDCCX. natus est, Patre IO. CONRADO Tieszenbach, Med. LicentiatO Experientissimo, & Ciuitatis patriæ Consule meritissimo, iam beate defuncto; matre CATHARINA ELISABETHA, IOACHIMI HEIDEMANNI, Pastoris quondam apud Colbergenfes Primarii, filia.

Doctrinæ Christianæ elementis imbutus, scholæ patriæ Rectoris dignissimi Dn. NYTHACKII fidei, & formationi specialiori, commissus, per aliquot annos bonis literis operam dedit.

Altioribus aptus magis redditus, Berolinum mense Martio MDCCXXVI. se contulit, ibidemque illustri Gymnasii Regii Ioachimici ciuibus adscriptus fuit, Rectore t. t. Viro plurimum reuerendo, Dn. D. ELSNERO, ex cuius, vt & reliquorum Clarissimorum virorum, Dn. Prof. MVZELII, KNEBELII, SALMVTHII, BECKMANNI, atque NAVDE, doctissimo ore haud vulgares tam in studiis humanioribus, quam in Philosophia, per triennium fere, decerpere licuit fructus. Non minus in Academia Regia Berolinensi sectionibus atque demonstrationibus anatomicis celeberrimi Dn. D. BYDDEI, Anatomiae ibidem Prof. Regii, interesse licuit.

Tandem dilectissimæ matris iussu, anno MDCCXXVIII Salanam nostram accessit, & Prorectore t. t. Magnifico, Viro summe Reuerendo, D. D. WALCHIO, d. xv. Nouembr. in ciuium academicorum numerum receptus fuit.

Hic primo Mathesi atque Physicæ, duce genero meo carissimo, Dn. D. HAMBERGERO, operam dedit, deinde medicas tractauit disciplinas.

Præeunte illustri Consiliario aulico D. D. TEICHMETERO, in Botanica, Anatomia & Chirurgia, profectus fecit laudabiles, eiusque artificiosis sectionibus, & demonstrationibus, cadauerum, diuersi generis, diligenter adfuit.

Ab Excellentissimo Dn. D. HILSCHERO Pathologiam, atque Semioticam, tam generalem, quam specialem, cum emolumento hausit.

A supra laudato Dn. D. HAMBERGERO, itidem Chimiam, Anatomiam, Physiologiam, Pathologiam, Semioticam, Methodum Medendi, Materiam medicam, Artem formulas præscribendi, & Chirurgiam, non minori cum fructu percepit.

Mea quoque haud neglexit collegia, sed eadem de Curatione Fluxionum, Tumorum, Vlcerum, Vulnerum, Februm, itemque morborum reliquorum malæ conformationis, vt & de Methodo medendi, sedulo frequentauit.

Cumque nihil superesset, quam vt fructus diligentiae suæ perciperet, honores Doctorales modeste petere, haud dubitauit. Honesto suo desiderio locum dedit Facultas nostra, &, exploratione decenti facta, aptum eundem iudicauit, vt specimen inaugurale publicum exhiberet, & sub meo præsidio supra laudatam dissertationem d. xvi. Octobr. defenderet.

Igitur, vt Magnificus Academiae Pro-Rector, Illustrissimi Comites, Patres Academiae Excellentissimi, Hospites omnium ordinum honoratissimi, decus ac splendorem huic actui præsentia sua conciliare velint, ea, qua decet, obseruantia, submissee, officiose, & humanissime rogo atque contendo. P. P. sub sigillo Facultatis d. x. Octobr. MDCCXXXIV.

(L. S.)